

UCHWAŁA NR XI/48/15
RADY MIEJSKIEJ W IZBICY KUJAWSKIEJ
z dnia 29 lipca 2015 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Izbicy Kujawskiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U z 2013 roku, poz. 267 z późn. zm.)

Rada Miejska
uchwala, co następuje:

- § 1. Po rozpatrzeniu skargi Państwa ██████████ z dnia 25 maja 2015 roku na działalność Burmistrza Izbicy Kujawskiej w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za niezasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do uchwały.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Zofia Warda

Uzasadnienie do Uchwały Nr XI/48/15
Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej
z dnia 29 lipca 2015 roku

W dniu 26 maja 2015 roku skarżący złożyli do Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej skargę na Burmistrza, że w sposób nienależyty chroni mienie gminne.

Zgodnie z art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na burmistrza jest rada gminy.

W dniu 18 czerwca 2015 roku Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej na posiedzeniu zapoznała się z treścią w/w skargi i zwróciła się do Burmistrza z prośbą o zajęcie stanowiska i ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w skardze.

W wyniku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2015 roku ustaliła, co następuje:

Sprawa o zasiedzenie drogi nr 77 w której uczestnikiem była Gmina Izbica Kujawska, rozpatrywana przez Sąd Rejonowy w Aleksandrowie Kujawskim, V Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym w Radziejowie została zainicjowana przez Państwa [REDAKOWANE].

Gminę przed Sądem I Instancji reprezentował ówczesny radca prawny Pani [REDAKOWANE]. Pomimo czynnego udziału radcy prawnego sprawa zakończyła się wynikiem negatywnym dla Gminy, bowiem Sąd uznał wniosek Państwa [REDAKOWANE] za zasadny i stwierdził zasiedzenie tej nieruchomości na ich rzecz.

Od tego wyroku została wniesiona apelacja do Sądu Okręgowego we Włocławku, której autorem był także radca prawny Pani [REDAKOWANE]. Apelacja ta i zarzuty w niej zawarte zostały rozpatrzone przez Sąd Okręgowy we Włocławku. Apelacja ta została oddalona bowiem Sąd Okręgowy uznał, że zarzuty postawione w apelacji przez Panią radcę prawnego [REDAKOWANE] okazały się nieuzasadnione. Wyniku sprawy nie zmieniłby także udział radcy prawnego przed Sądem Okręgowym we Włocławku.

Zawnioskowanych świadków jak podają Państwo [REDAKOWANE] przesłuchiwał przede wszystkim Sąd. Pomimo tego, że w sprawie składali zeznania Państwo [REDAKOWANE] i inne 3 osoby wnioskowane przez Gminę to zeznania tych osób i tak okazały się niewystarczające do tego, żeby Sąd oddalił wniosek o zasiedzenie Państwa [REDAKOWANE].

Komisja Rewizyjna ustaliła, że zatrudniając do obsługi Urzędu radcę prawnego Pana [REDAKOWANE] Burmistrz wiedział, że był on pełnomocnikiem Państwa [REDAKOWANE].

Z chwilą podpisania umowy z Gminą Pan ██████████ przestał być pełnomocnikiem Państwa ██████████. Pan ██████████ informował także Burmistrza, że w tej konkretnej sprawie nie będzie mógł reprezentować Gminy przed Sądem Okręgowym we Włocławku, bowiem zakazują mu tego przepisy dotyczące radców prawnych, ze względu na konflikt interesów. Ponadto, Pan ██████████ poinformował również Burmistrza, że Gmina do tej konkretnej sprawy może wynająć innego prawnika.

Ze względu jednak na to, że sprawa była już znacznie zaawansowana, tzn. został już wydany wyrok przez Sąd I instancji oraz została wniesiona apelacja i trwało postępowanie apelacyjne Burmistrz podjął decyzję, żeby nie wynajmować prawnika z zewnątrz do prowadzenia tej sprawy, ze względu na finanse Urzędu oraz fakt, że Sąd Okręgowy pomimo tego, że Gmina nie będzie reprezentowana przez radcę prawnego i tak rozpozna złożoną apelację, która została sporządzona przez ówczesnego radcę prawnego Panią ██████████ oraz to Sąd dokona przesłuchania świadków zgodnie z procedurą cywilną.

Obecność pracownika Urzędu była zatem wystarczająca dla zapewnienia udziału Gminy w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Okręgowym we Włocławku.

Ponadto, wskazać należy, że obecność stron w tym przedstawiciela Gminy na rozprawach apelacyjnych nie była obowiązkowa, co wynikało wprost z zawiadomień Sądu Okręgowego we Włocławku, z których wynikał, że stawiennictwo stron na rozprawy nie jest obowiązkowe oraz że rozprawa przed sądem odwoławczym odbywa się bez względu na stawiennictwo stron.

Ponadto Komisja zwróciła uwagę na fakt, że stroną przed Sądem I i II instancji był także Starosta Włocławski, który działał w imieniu Skarbu Państwa jako właściciela działki nr 77 i Starostwo nie było na żadnej rozprawie reprezentowane przez radcę prawnego a inicjatywa Starosty ograniczyła się do złożenia jednego pisma procesowego przez Sądem I instancji. Pomimo tego, że wyrok Sądu I instancji był niekorzystny również dla Starosty Włocławskiego, organ ten nie zdecydował się na składanie apelacji, a także nie poparł apelacji wniesionej przez Gminę i nie brał udziału w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Włocławku.

Jeśli chodzi o mienie na Śmielniku, o którym piszą Państwo ██████████ w skardze, to należy zauważyć, że sprawa nie dotyczy Państwa ██████████. Komisja Rewizyjna ustaliła, że w stosunku do nieruchomości na Śmielniku Sąd Rejonowy w Aleksandrowie Kujawskim wydał wyrok przenoszący własność gruntu na GS w Izbicy Kujawskiej za wynagrodzeniem, co oznacza, że GS będzie musiał Gminie za ten grunt zapłacić. Uzasadnienie tego wyroku było analizowane przez radcę prawnego ██████████.

który zaopiniował, że w tej sprawie niecelowe jest składanie przez Gminę apelacji bowiem wyrok Sądu jest zgodny ze stanem faktycznym sprawy oraz przepisami, a składając apelację Gminę musiała by ponieść znaczne bezcelowe koszty sądowe w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.

Odnosząc się natomiast do kwestii pisma podpisanego przez Zastępcę Burmistrza z dnia 22 listopada 2013 r. Komisja Rewizyjna ustaliła, iż pismo to było odpowiedzią na wystąpienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego we Włocławku i dotyczyło pozwolenia na budowę wydanego Panu [REDAKTOR] na działce nr 64/1. W piśmie tym nie prostowano żadnego błędu, lecz wskazywano, że w pierwotnym pozwoleniu z 1986 r. wpisano błędny nr 24 zamiast 64/1 co wynikało z załączonych do tego pozwolenia szkiców sytuacyjnych. Informacji do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego udzielono na podstawie dokumentacji, którą udostępnił Pan [REDAKTOR] (pomimo tego, że nie miał takiego obowiązku) bowiem dokumentacja archiwalna pozwoleń na budowę z lat 1982-1986 znajdująca się w tut. Urzędzie została zniszczona na podstawie pozwolenia nr 70.01 z dnia 20.08.2001 r.

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej po zapoznaniu się ze sprawą uznała skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Zofia Warda